

Charles Grimaud: Luis et nous: un seul Christ. Paris, Téqui, 1937, strana 324, cijena 12 fr.

Nauka o mističnom tijelu Kristovu nije više neobrađeno područje: uz sasvim opsežno djelo Merschovo *Le Corps mystique du Christ* i ono što ga je pod istim naslovom napisao Ernest Mura ima sad i nekoliko manjih o istom predmetu. Među ova posljednja spada i »Un seul Christ«. Pisac, uistinu, nije imao namjere da u njem, ni iz bliza, iscrpe zamašno gradivo o mističnom tijelu Kristovu, nego je htio vjernicima pružiti u sažetom i zanimljivom obliku glavne misli o toj stvari. Svoju je knjigu podijelio u šest glavnih dijelova gdje govori najprije o Kristu — našoj glavi (I), zatim tumači kako smo mi sjedinjeni s Kristom (II), i šta znači za nas to sjedinjenje (III), šta smo po Kristu (IV), posebno da smo sinovi Marijini (V), napokon naš Život vječni u Kristu (VI). Kao vrstan asketski pisac, autor je umio dati svome djelu uz dovoljnu naučnu visinu, toplinu i unkciju koja se od knjige ove vrste traži. A prednost je knjizi i to što je pisana jednostavno, uvjerljivo i oslanjajući se na brojne tekstove sv. Pisma i primjere uzete i savremenog života.

A. Ehl: Direction spirituelle des religieuses, adapté de l'allemand par J. Creusen, S. I. Paris, Desclee, De Brouwer 1936, strana 349 vel. osmine.

Duhovno vodstvo a posebno duhovno vodstvo redovnica postaje u svim katoličkim zemljama silno važan problem. Priručnici međutim i udžbenici u toj stvari nisu odveć brojni ni kod Francuza, koji sigurno imaju danas najbrojniju asketsku literaturu. To je i razlog da je ovo djelo doživjelo francuski prijevod i adaptaciju. Kao što se vidi po sadržaju pisac je izraz »duhovno vodstvo redovnica« uzeo u najširem značenju, razumijevajući pod tim sve odnošaje svećenika s redovnicama. Ipak knjiga se u prvom redu odnosi na samo duhovno vodstvo i to vodstvo redovnica strogih redova. One sačinjavaju danas većinu pa je pisac smatrao potrebnim da izda priručnik kojim će se svjetovni svećenik moći služiti u prvom redu obzirom na njih. Po svemu se vidi da pisac, uz obilno teoretsko znanje, ima dugogodišnju praksu te da pozna sve pravce kao i zavoje i lutanja u duhovnom životu. Za nj, vidi se, ispovijedanje sestara i ravnanje njihovim duhovnim životom nije teret, koga se čovjek gleda da čim prije otrese, nego uzvišena misija u posvećivanju odabranica Kristovih. Zato mnogo insistira na visokim direktivama što ih treba da poprmi redovnički život, na sredstvima što ih treba upotrebljavati da taj život ostane doista upravljen prema ovome nadnaravnom cilju. Osobito veliku važnost daje psihološkim momentima kao i raznim psihološkim vrlinama pojedinih redovnica. Posebnim prijateljstvima, kao bližnjim grješnim prigodama, posvećuje više ozbiljnih i prikladnih naputaka, a isto tako i raznim patološkim slučajevima. No ne zanemaruje — što nije uvijek slučaj u priručnicima ove vrste — ni duhovnog vodstva redovnica s visokim mističkim milostima. Jedan dio knjige je posvećen i slučajevima redovnica koje izadu iz reda. Danj su i naputci za pobuđivanje i iznalaženje pravih zvanja. Na koncu protumačuje neke odredbe kanonskog prava u vezi s pravima redovnica, administracijom njihovih dobara i sl.